

въпреки.com [Архив](#) [НиеКontakt](#) [Партньори](#) [Фондацията](#)

РЕФЛЕКСИИ: Пленер в Долно Камарци – емоции, надежди, предизвикателства

„Чувствах се свободен, атмосферата беше много приятна. Имаше комуникация между нас, грижиха ни се и оставаше само това да правим – да работим. То си става от само себе си тогава, когато всички останали обстоятелства се нагласят”, казва Мартиан Табаков, един от участниците в пленера в „Арт център Вихрони” в село Долно Камарци край София.

Мартиан беше един от своите десетина колеги, тази година завършили Националната художествена академия. Но това, което отличава техният випуск е, че имат един спонсор или меценат, който се е заинтересувал от тях. Това е Тодор Стайков – колекционер, инженер, научен работник, който е решил да следи развитието на младите художници и скулптори. Откупил е част от дипломните им работи и е финансирал техен пленер в Долно Камарци, където е чудесният арт център на художника проф. Вихрони Попнеделев. А с това внимание и с условията, които самият Вихрони им е предложил те наистина са се усетили значими и важни. Една гаранция за бъдещ успех, особено за млади художници. Това личи и от тяхното отношение към работата. Няма запои, както често се случва не само при утвърдени художници, а отговорно отношение към работата. И това самият

Тодор Стайков заяви при закриването на пленера, който беше финансирал. Даже сподели, че даже не е очаквал това, което се е случило. Първо като атмосфера, за която и домакинът има голям принос, и второ като резултат. А на това закриване в Долно Камарци дойдоха преподаватели от Академията и известни творци като акад. Светлин Русев, проф. Десислава Минчева, проф. Валентин Старчев, проф. Станислав Памукчиев, проф. Емил Попов. Всъщност това е и един жест към младите хора да се усетят значими и важни.

Светлин Русев, Валентин Старчев и Тодор Стайков

Подкрепата е отговорност и дори, когато дойдох преди финала на пленера в един дъждовен съботен ден, младите творци не го бяха обявили за „дъждовен”, а тези които поради природни причини не можеха да действат на открито, позираха на своите колеги. Децата от село Долно Камарци също имаха желание да бъдат модели и младите художници с удоволствие приемаха тяхното сътрудничество. Иначе темите, по които рисуваха абсолвентите бяха предимно от селото и двора на Вихрони. В селото им бяха направили впечатление самосъборилите се къщи, нещо характерно, за съжаление, в много български села. Въпреки, че в Долно Камарци има и много нови строежи, сред които е арт-центърът на Вихрони. Дори той е купил полуразрушения стол на близкото училище, за да го обнови и разшири арт-центъра, който все повече се превръща в притегателно място не само за художници, но и за местните деца. В тази дъждовна събота в приемния час обявен от Вихрони, дойдоха група деца, които с интерес се докоснаха не само до изкуството, но и до технологията, с която се създава. Защото при Вихрони могат да се видят не само картини, но и керамична пещ, и различни скулптури дори от дърво, които са неговото поредно пристрастие на художник.

Мартиан Табаков с една от своите изрисувани черни дъски

Чувствителен към предизвикателствата е и Мартиан, брат на Юлиан Табаков, който неотдавна направи прекрасна изложба в галерия „Райко Алексиев” с огромни фотографии и син на диригента и композитор Емил Табаков. Мартиан освен скулптор, ученик на проф. Емил Попов, се изкушава и от живописиста. И във въпросната дъждовна събота му бяха направили впечатление изоставени черни учебни дъски в купения от Вихрони училищен стол. Поиска разрешение от художника да ги използва и резултатът стана ясен при закриването на пленера – забележителен. Казва, че е отишъл в онзи стол и изпитал нужда да ги оползотвори по някакъв начин. Не може да си обясни как при него стават нещата в живописиста. Просто му е приятно да се занимава и с това. Иначе на пленера има и глинени работи, и малки живописни платна, които го подготвили за по-големите, които някак си започнали да растат сами... Трудно е да изброим всички работи и художници, които бяха щастливи да се съберат на този пленер. Но явно, че чувството от това събиране ще остане за дълго при тях.

Гергана Табакова с пейзажи от Долно Камарци

А самият Тодор Стайков, който ги събра, е не по-малко доволен от тях. За себе си казва, че е човек, който е започнал собствен бизнес след промените, наслаждава се на живота, интересува се от изкуство, живопис и скулптура. Смисълът на това, което прави е в чувството му за обществено присъствие. „Човек има лични цели в живота си, но има и цели, които да допринесат нещо за обществото. Много скучен ще бъде животът, ако човек се занимава само с професията си без странични занимания. А моите странични занимания са свързани със спорт, с колекциониране на изкуство, с пътуване. Така че това са неотменни, съпътстващи живота занимания”, споделя той. Целта му е да се открият тези студенти, да им се даде възможност и да бъдат популяризирани.

Ангеларий Димитров имаше пристрастия и към старите разрушени къщи

„Като колекционер целта ми е част от колекцията да е на млади автори и ако сме достатъчно прозорливи част от тях да бъдат реализирани след години”, казва той. Ще следи развитието на всички тези студенти, на които прави откупки. Всяка година това ще бъде правено за студенти, които завършват. А на тези, които са вече в този клуб ще им се следи развитието, ще се подпомагат в организирането на изложби, в участието в пленери. През септември вероятно ще има изложба от творбите от този пленер и дипломните работи на завършилите студенти. А след като поне два-три випуска завършат, смята да направи самостоятелна изложба специално на завършили студенти. Неговата колекция е доста значима, но това е отделна част на завършили студенти. И казва за сегашния пленер, че почти всички млади творци са направили по нещо, което му е по сърце. ≈

Текст и снимки: Стефан Джамбазов